

# РЕШЕНИЕ

№ 6738

гр. София, 16.11.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,**  
в публично заседание на 13.10.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Мария Ситнилска**

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3965** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. К.-Д. против заповед № РА-18-03/05.02.2020 г. на Главния архитект на Столична община, с която на основание чл. 57а, ал. 1, т. 1, пр. второ, ал. 3, ал. 4, ал. 6 и ал. 7 във връзка с чл. 57 от ЗУТ във връзка с Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община е наредено премахването на незаконосъобразно поставения „Рекламен елемент тип „Ветрило”, находящ се в северозападната част на ПИ с идентификатор 68134.610.380, м. „НПЗ Х. Д.-М.“, район „П.“. Наведени са доводи за незаконосъобразност, поради противоречие с материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Обосновават се съображения, че оспорената заповед частично повтаря обективизираните в констативния акт факти и обстоятелства, но не държи сметка за незаконосъобразността на издаденото Разрешение за поставяне, което не е съобразно с наличния сервитут на жп-контактната мрежа. Оспорва се изводът, че рекламният елемент излиза извън границите на поземления имот, в който е разположен. Сочи се нарушение на чл. 81, ал. 3 от Наредбата. Твърдението за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила се обосновава с неспазване на установения в чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ срок за съставяне на констативен протокол. Подробни съображения в тази насока са изложени и в депозираните по делото писмени бележки. В същите,

предвид липсата на описания като приложение към констативния акт снимков материал, се твърди, че при проверката е обследвано друго рекламнo съоръжение, а не процесния билборд. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Главния архитект на Столична община, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, че рекламния елемент не съответства на издаденото Разрешение за поставяне, като ветрилото на рекламния елемент навлиза в уличната регулация. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата и потвърди оспорената заповед. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Административен съд - София-град, 56-ти състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

При извършена проверка длъжностни лица от дирекция „Общински строителен контрол“ са установили, че „Рекламен елемент тип „Ветрило“, собственост на [фирма], находящ се в северозападната част на поземлен имот с идентификатор 68134.610.380, който е публична общинска собственост, с предоставени права на управление на НК „Железопътна инфраструктура“, представлява рекламен елемент, състоящ се от няколко композиционни елемента: „рекламно пано“, „стойка“ и „фундамент“. За поставянето му е издадено разрешение за поставяне № 183/15.11.2017 г. на Главния архитект на Столична община. С писмо изх. № САГ17-АХ00-600/08.05.2019 г. е възложено на [фирма] да извърши геодезическо заснемане, от което се установява следното:

„фундаментът“ е разположен в отклонение от одобрената схема и издаденото Разрешение за поставяне, на около 19 м. посока североизток и 2.50 м. посока юг, вследствие на което рекламното съоръжение излиза извън границите на имота, в който е поставено.

„рекламното пано“ е завъртяно, като е променен ъгъла на поставяне към [улица], в следствие на което навлиза в уличната регулация.

Резултатите от проверката са обективирани в констативен акт № 1/31.10.2019 г. Констативният акт е съобщен на управителя на търговското дружество на 17.12.2019 г. С допълнително писмо №САГ17-АХ00-600/ до [фирма] е изпратено и извършеното от [фирма] геодезическо заснемане. Срещу констатациите в акта е подадено писмено възражение № САГ17-АХ00-600/14/от 20.12.2019 г.

Въз основа на така проведеното административно производство е издадена оспорената заповед. Обектът е квалифициран от административния орган като рекламен елемент по смисъла на чл. 57, ал. 1 от ЗУТ, поставен в противоречие със схемата и издаденото разрешение за поставяне, с което е осъществен състава на чл. 57а, ал. 1, т. 1 от ЗУТ.

По делото е изслушано и прието заключение от съдено-техническа експертиза, от което се установява, че съобразно одобрената схема с Протокол №ЕС Д-80/12.10.2017 г., за която е издадено разрешение за поставяне № 183/15.11.2017 г., фундаментът на рекламното съоръжение в западната си част навлиза с 52 см. във буферната зона от 6 метра от ос на главен коловоз. Хоризонталното разстояние от най-близката и едновременно най-високите части на рекламния елемент до буфера от 6 м. е 2.1 м., т.е.

има навлизане с 2 м. Фундамента на вече изграденото рекламно съоръжение не засяга буферната зона от 6м. на контактната мрежа. Н. му тяло надвисва с 2.4 кв.м. и дължина 2.6 м. върху имот с идентификатор 68134.610.2011.

Изслушаната допълнителната съдебно-техническа експертиза дава заключение, че ветрилото на рекламното съоръжение навлиза над имот с идентификатор 68134.610.2011 с дължина на външните ръбове измерени от долната част на ветрилото с 2.53 м. Отсечената хоризонтална площ е 2.41 кв.м. В съдебно заседание вещото лице е пояснило, че разстоянието от основата на терена до долната част на ветрилото е 8.2 м.

По делото са изслушани и свидетелските показания на В. И. Д., който е присъствал при започване на монтажа на рекламното съоръжение. От същите става ясно, че при монтажа се е появило статично електричеството от близко разположената контактна мрежа на Н., което е отблъсквало главата на рекламното съоръжение. Това е наложило преустановяване на монтажа.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна, разполагаща с правен интерес, в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Редът и условия за премахването на рекламни съоръжения е регламентиран в чл. 57 а от ЗУТ. Когато се установи, че съоръженията са поставени без разрешение за поставяне или в противоречие с издаденото разрешение /ал. 1, т. 1/ или са поставени в чужд имот без правно основание или правното основание за издаване на разрешението за поставяне е отпаднало /ал. 1, т. 2/ кметът на общината разпорежда тяхното премахване. Тези обстоятелства се установяват с констативен акт, съставен от служителите по чл. 223, ал. 2 от ЗУТ в 7-дневен срок от констатиране на нарушението. Констативният акт се връчва на собствениците на обектите по ал. 1, които могат да направят възражения в тридневен срок от връчването му.

Оспорената в настоящото съдебно производство заповед е издадена от Главния архитект на Столична община по силата на делегирани, на основание § 1, ал. 3 от ПР на ЗУТ и заповед №СОА19-РД09-934/01.07.2019 г., с която е изменена и допълнена заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г. на кмета на Столична община, правомощия по чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ.

В изпълнение на процедурата по чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ, в конкретния случай, длъжностни лица, заемащи експертни длъжности в Дирекция „Общински строителен контрол“ са съставили Констативен акт № 1 от 31.10.2019 г., в който са отразили обстоятелствата относно вида и местонахождението на процесното съоръжение. Актът е връчен по седалището и адреса на управление на търговското дружество, като е получен лично от управителя. В законоустановения срок от управителя на търговското дружество са депозиран писмени възражения, които са обсъдени в оспорената заповед от административния орган и са приети за неоснователни. В тази връзка следва да се отбележи неоснователността на възражението на пълномощника на жалбоподателя за допуснато нарушение в производството по издаване на оспорената заповед, изразяващо се несъставяне на констативния протокол в установения от 81, ал. 3 от Наредбата седемдневен срок. Касае се за инструктивен срок, който не лишава компетентните органи от правомощието им да извършват проверка на рекламните съоръжения, респ. да разпореждат премахването им.

По съществуващото на спора настоящият състав намира, че оспорената заповед е издадена при съобразяване на материално правните норми.

Съгласно чл.57, ал.1 ЗУТ върху недвижими имоти могат да се поставят рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи въз основа на разрешение за поставяне, издадено по ред, установен с наредба на общинския съвет. Съгласно § 5 от ДР на ЗУТ „Рекламен елемент“ е преместваем обект със самостоятелна или полусамостоятелна конструкция, който се закрепва временно върху терен, сграда или друг обект, при необходимост и с фундамент, и служи за извършване на реклама.

По делото не се спори относно установените в хода на административното производство факти, а именно: наличието на поставен „Рекламен елемент тип „Ветрило“, собственост на [фирма] находящ се в северозападната част на поземлен имот с идентификатор 68134.610.380, който е публична общинска собственост, с предоставени права на управление на НК „Железопътна инфраструктура“. Не е спорно и, че рекламният елемент се състои от няколко композиционни елемента: „рекламно пано“, „стойка“ и „фундамент“. Липсва несъгласие и относно факта на издадено Разрешение за поставяне № 183/15.11.2017 г. на Главния архитект на Столична община.

Спорно е дали „фундаментът“ на рекламното съоръжение е разположен в отклонение от одобрената схема и издаденото разрешение за поставяне, като и дали излиза извън границите на поземления имот, респ. спорно е и дали „рекламното пано“ е завъртяно спрямо определеното с разрешението за поставяне местоположение, като по този начин навлиза над уличната регулация.

Видно от заключението от приетата по делото съдебно-техническа експертиза, което съответства и на приетите по делото писмени доказателства, липсва соченото в оспорената заповед, като фактическо основание за нейното издаване, излизане на фундамента на рекламното съоръжение извън границата на поземления имот, за който е издадено разрешението за поставяне. Независимо от това, безспорно установеното по делото завъртане на „рекламното пано“ (ветрилото) на рекламното съоръжение и навлизането му в уличната регулация (имот с идентификатор 68134.610.211, бул. „Д. Н.“) съставлява фактическо основание изпълващо състава на нормата на чл. 56а, ал. 1, т. 1, предл. Второ от ЗУТ – поставяне на рекламно съоръжение в противоречие с издаденото разрешение за поставяне. Наличието на такова завъртане не е се оспорва от [фирма], като причините за това завъртане са неотнормирани към настоящото производство. В тази връзка, ирелевантни към предмета на спора са и доводите изложени от пълномощника на оспорващия, за незаконосъобразност на самото Разрешение за поставяне. Същото представлява влязъл в сила административен акт, разполагащ с изпълнителна сила. В случай, че същият противоречи на нормативен акт, респ. съществува технически пречки за изпълнение на разпоредените с него правни действия, то изпълнението му е следвало да бъде преустановено до неговото привеждане в съответствие с правните норми, респ. до отстраняване на технически пречки за изпълнението му.

Оспореният акт съответства и на целта на закона, обективизирана в правната норма - недопускане държането на обекти при наличие на основание, установено в чл.57а, ал. 1 от ЗУТ за тяхното премахване.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена в размер на 100 лева, на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от ЗПП във връзка с чл. 24 от

Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 144 от АПК.  
Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. К.-Д. против заповед № РА-18-03/05.02.2020 г. на Главния архитект на Столична община

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. К.-Д. да заплати на Столична община разноси по делото в размер на 100 лв. (сто) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: